

Tappion kolmet kasvot

Koska ralliurheilulle ilikutaan ja sitä konemaiseksi, tunteet-
tomaksi, pelleilyksi parjataan, niin toisinaan jättävillekin kaipaa
silloin tällöin uskonvahvistusta.

Laajavuoren lauantai sitä vastaanottavalle mielelle soi, voi-
makkain maustein.

Kuka paikalla oli, niin hän näki kolme kovia kokenutta
konkaria, joista jokainen oli esiintymisessään omalla erityisellä
tavallaan hyvin inhimillinen.

□ □ □

Ensin saapui Markku Alen.
Hän, vanha velmu, joutui hetken keräämään ajatuksiaan.
Salamannopeudella hänkään ei kyennyt ämpärin vahvoja lai-
neita tyyntymään.

Astuessaan helikopterista Alen heilautti kerran väsyneesti
kättään ampievien tavoin kainaloonsa ilmestyneille juteliaille.

Mutta kun vaimo oli saanut suukonsa ja lasten sylit oli
lämpimiksi todettu, temperamenttinen mies palasi raiteilleen.
Alen nielaisi kerran, kertasi sitten menneet ja luotasi tule-
vat.

Se siitä. Ralliteiden vihainen pallosalama oli muuttunut
maailman tulien tuivertamaksi korrektiksi gentlemaniksi.

□ □ □

Mäkeä ylös kipusi Juha Kankkunen.
Miestä ei naurattanut, ei yhtään. Jos joku meistä olisi
tehnyt tyhmyyksiä ja kysynyt typeryyksiä, niin vakuutusyhtiö
olisi saattanut joutua töihin.

Laukaan miehelle tämä pala on aina kovin. Muut suomalai-
sammattilaiset ovat omat siivunsa Suurajojen kakusta leikan-
neet – isäntäkylän Kankkunen ei ole saanut kuin turhanpäivi-
siä murusia.

Hän käveli läpi amok-kujansa, aivan kuten vuosi sitten, toki
jonkin verran puheliaampana. Vuosi sitten jäivät sanat täysin
suhun, nyt muutama, hyvin kuvainnollinen, pulpahti ulos
asti.

Markku Alen, nopea palautuja.

Ilkka Kulmala

Kankkunen oli synkki. Hänen luonteensa ei sulautu totuu-
den kanssa yhteen samalla joutuisuudella kuin Alenilla.

Laukaan rehti taistelija murehtii eilistä päivää koko ensi
viikon, lopullisesti sitä ei hänen päässään pysty kompensoi-
maan kuin yksi asia.

Suurajojen sankaruus vuoden kuluttua.

□ □ □

Ari Vatanen saapui, totta kai tuopovaaralaisittain hymyil-
len.

Vatanen hyväksyi sitkeät pörräjäät heti, kenellekään hän ei
kintaalla viittannut, kenellekään hän ei lausunut yhtään
äkeää, poikkeusolosta sanaa.

Kansan keskuudessa vankan aseman saavuttaneella miehel-
lä on yksi etu. Hän tietää, että elämä paitsi antaa, se myös
ottaa.

Vatanen on kokenut urallaan monta kertaa vaikeampiakin
hetkiä kuin yhden Suurajojen keskeytyksen.

Sen takia Vatanen osasi suhteutuksen lauantainakin. Häntä
harmitti, viettävästi sittenkin. Mutta kun maailmalla on annet-
tavana paljon muitakin, paljon suurempiaakin, niin yhdestä
jakohinnan hyppämisestä pois paikaltaan hän ei jaksanut
kauan surua kantaa.

Varsinkin kun uudet elämykset ovat jo ovelta odottamassa.

□ □ □

Tappio urheilussa on aina kokemus.

Joku ei opi sitä koskaan, joku toinen ei pääse siitä koskaan
eroon.

Kumpikaan tyyli ei ole hyvä, kumpikaan ei tuo tulosta.
Tappiota huippu-urheilijan on vihattava, yli kaiken sille on
raivettava.

Mutta samalla myös hyväksyttävä se, että tappio urheilu-
kentällä ei ole koskaan päätepiste, elämälle.

”Ihanat naiset” Vatasta vastassa

”Mikäs hätä minulla on?”
Ari Vatanen ihmetteli täysin
tyynenä, kun hänen kannatta-
jansa surkuttelivat keskeyttä-
misen kurjuutta.

”Minuahan on täällä Laaja-
vuoressa odottamassa kolme
ihanaa naista.”

Eli vaimo-Rita sekä tyttäret
Tua ja Ria.

Kahvia ja puolukoita

Vatanen liittyi keskeyttänei-
den kerhoon Västilässä (EK
20), jossa Mitsubishi sammui
kolme kilometriä ennen maai-
lia: ”Jakohinna hyppäsi pois
päältä jo edellisellä kokeella”,
Vatanen kertoi. ”Mekaanikot
häärit sen kimpussa pikatai-
paleiden välissä ja totesivat,
että jatketaan remonttia seu-
raavalla huoltopisteellä.”

”No, siihen huoltoon ei sit-
ten tarvinnut enää ryhtyä.”

Kolmen kilometrin matkan
maalipäähän Vatanen reippaa-
na urheilijana käveli: ”Turha
väittää, ettei ralliautoilu olisi
kuntourheilua.”

”Rattoisa retkihän se oli.
Ystävät tien varressa tarjoili-
vat kahvia ja puolukoita. Huu-
mori ei päässyt hyttymään.”

Rauhallinen Mitsubishi

Mitsubishiin, jota Jyskälän
röykyssä toden teolla testattiin
Ari oli suhteellisen tyytyväi-
nen: ”Nelipyöräohjaus antaa
mukavan lisän ratinvääntöön,
uskon että se tulee jatkossa
yleistymään.”

”Kori on iso ja sen takia pai-
noa on edelleen jonkin verran
liikaa. Parempaan suuntaan
olemme menossa, kilot putoa-
vat hitaasti mutta varmasti.”
”Sitä paitsi ei raskaus pelk-
kä haittatekijä ole. Mitsubishi

on varsin rauhallinen ajatta-
va.”

Peukut Sainzille

Vaikka Mikael Ericsson on
saman tallin edustaja, niin Va-
tanen toivoi vielä keskeytyshe-
telleään että Carlos Sainz veisi
tämän vuoden potin.

”Mikään ei olisi Suurajoille
niin tervetullut tapaus kuin es-
panjalaisen voitto täällä.”

”Sitä paitsi onhan se vähän
niinkin, että ei suomalainen
ihän hevillä ruotsalaisille mi-
tään suo.”

”Kaipa elämyksiä”

Vatanen touhuaa jatkossa-
kin kahden tyylin rallikilpai-
luissa, kahden eri tallin paive-
luksessa:

Keskeyttäminen ei pystynyt hämäämään Ari Vatasta.

”MM-sarjassa ajan ensi kau-
della viisi rallia Mitsubishiilla.
Faaroiden rallissa ensi loka-
kuussa ja Pariisi-Dakarissa
olen mukana tutusti Peugeotil-
la.”

”Minulle tämä variaatio so-
pii. Kaipa elämyksellisiä kil-
pailuja. Pelkkä titteleiden ta-
voittelu ei enää riitä.”

Dopingtesti ennen unia

Mikael Sundström on tuonut Mazdaansa hienosti.

Timo Salosen lauantai oli ongelmaton. Siitä hy-
västä mies nousi toiseksi.

Suurajojen toisen päivän
kärkimiehet olivat kireitä ja
hiljaisia miehiä yötaulle tul-
lessaan. Kaikkiaan seitsemän
kuljettajaa kutsuttiin suoraan
autosta dopingtestiin.

”Että keskellä yötä täytyy
mennä kusekseen pulloon,
kun uni tulisi muutenkin”, ki-
roili kakkosena lauantain jäl-
keen ollut Timo Salonen.

Kuljettajat vaiteliaita

Salonen tosin hymyili, leveä-
stikin. Halasi vaimoaan ja to-
tesi, että jos sunnuntaina mene-
nee yhtä hyvin kuin lauantai-
na, niin hyvin menee.

enää saa, mutta katsotaan
nyt.”

Perinteisesti Laajavuoren
takapihalla on voinut haasta-
tella tauolle tulleita kuskeja.
Eilen oli kaikki toisin.

Ericsson seiväsmiehiä

Johdossa tauolle tullut Mi-
kael Ericsson oli kuin seipään
niellyt. Ei sanaakaan. Ainoa
ääni, joka miehestä lähti oli
harras haukutus.

Sundström manaili

Mikael Sundström putosi

haaverin vuoksi viimeisellä
Surkeella.
Kolmekymmentäyksivuoti-
as kaksinkertainen Suomen
mestari kiroili hotellin käytä-
vällä mestarillisesti ja meni
menojaan.

Etäisyyttä kärkeen on viisi
minuuttia ja 22 sekuntia. Ja
auto täysin käyttökelvoton.
Aamu näyttää, lähteekö Sund-
ström Helsinkiä vai Vaajakos-
kea kohti.

Insinöörit lisäsivät paineita – Alen hyytyi

Suurajoviäki häkeltyi lauan-
taamuna perusteellisesti. Mi-
hin on hävinnyt Markku Ale-
nin vauhti?

Perjantai-iltana tutun hur-
lumheim menoonsa löytänyt
vauhdittaja alkoikin nyt hyy-
tyä. Tulostista toisensa jälkeen
kertoi, että Alen ei ole oma
itsensä, ero Juha Kankkuseen
kasvoi sekuntien ryöpyyksiä.

Vastaus saatiin erikoisko-
keella numero 19, maratonmai-
sella Konivuoren pikataipaleel-
la. Syy ei ollut Alenissa, vaan
Lanciassa. Se oikkuili aikansa
ja lopetti sitten urakointinsa
kokonaan.

Insinöörien vikaratkaisu?

”Jo aamun toisella kokeella
tunsin nenässäni oudon tuok-
sun”, Alen kertasi tapahtumia.
”Arvelin, että ongelma on vain
hetkellinen. Uskoin vielä siinä
vaiheessa, että kansipahvissa
käryää viaton vesi.”
Mutta karu totuus paljastui
pian: ”Auto ei ollut entisensä.”

Huomasin, etten pysynyt enää
millään Kankkusen vauhdis-
sa.”

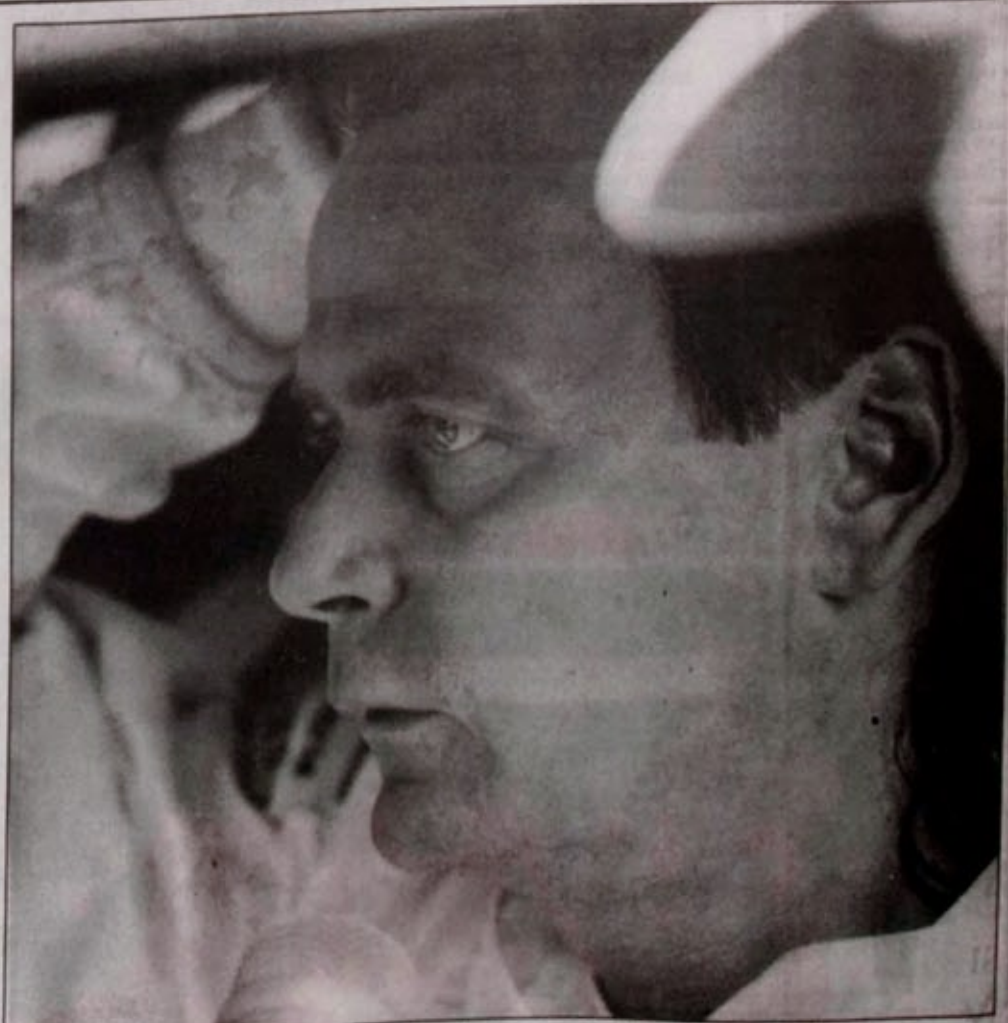
”Konivuoressa nelossylinte-
rin mäntä ampui sitten itsensä
ulos. Mitään ei ollut enää teh-
tävässä.”

Laajavuoressa epäiltiin vah-
vasti, että Lancian insinöörit
tekivät aamulla väärän ratkai-
sun väänneessään Alenin au-
toon lisää turbon ahtopaineita.
Moottori joutui kestopätkänsä
äärirajoille ja laukesi.

”Tekee hyvää MM-sarjalle”

Alen itse suhtautui Lancian
yllättäviin vaikeuksiin rauhal-
lisesti: ”Tämä on haavoittuva
laji. Kieltämättä italialaistallilla
on mennyt pitkään todella hy-
vin ja nyt alkoi sitten yhtäkkiä
paukkua joka puolella.”
”Toisaalta on fantastinen ti-
lanne, että muutkin merkit
pääsevät rynnimään. Se on iso
etu koko ralliurheilulle.”

Alen ei suostunut uskomaan
keskeyttämisruuhkan johtu-

Markku Alen katsoo nyt Tokioon.

neen olosuhteista: ”Keli oli ras-
kas, mutta, ei, kyllä tämä mei-
dän kolmen poistuminen ku-
vasta oli silti puhdas sattuma.”

Tokiassa käymään

Alen ei ole vielä päättänyt,

mitä ensi vuonna tekee. Hyvin
todennäköistä on kuitenkin se,
että hänen pitkä suhteensa ita-
lialaistallin kanssa katkeaa.

”Voisin edelleen jatkaa Lan-
cialla, jos haluaisin”, mies va-
kuutteli. ”Mutta pitäisiköhän
alkaa katsella tuonne ’vinosil-
mien’ suuntaan. Jos piipahtaisi
Tokioon hakemaan itselleen

kilpailukykyisen auton...”
Sitä ennen yllättävän vapaa-
päivän saanut Alen lähti viettä-
mään aikaa perheensä parissa.
”Hei, mitä nyt tehdään?”
Alen kysyi pojiltaan Laajavuor-
een päästyään.
”Lähdetään isi uimaan”,
kuului välitön vastaus.
”No hyvä, uimaan vaan...”

”Heikot sortuu”

Että mitähän Salonen tuumi
superkärjen ja sadan muun kil-
pailijan keskeyttämisistä.

”Heikot sortuu elon tiellä!”

Entäpä sunnuntai. Onko le-
vään hymyn takana vaaniva
Salonen, joka vanhana kettuna
ajaa ilman isompia paineita ja
odottaa vain, että syksyn kypsä
omina putoaa syliin sunnuntai-
na, kun viimeinen pikataival on
takana?

Ei tuota lähes kahden mi-
nuttia eroa ajamalla kiinni